

БОСЛОВСКА РАСПРАВА, БЕЗ ПОЧЕТОК И БЕЗ
КРАЈ, МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК. КРАЈ НА XIX И
ПОЧЕТОКОТ НА XX ВЕК. 10 ЛИСТА
(Своина на Архивот на Македонија)

насъ ѿ пастирите и на черпаща на нас вода и
на поиме овцыте нашихъ а баща та казашъ
на кѣрките си; а дѣлае сега той члвкъ ѿ
тыро съставихте; скоро выкайтего той члвкъ
а да даде хлѣбъ; и выкажего и вселенсѣ Моисеа
ѿ той члвкъ и да дамъ на Моисеа за жена
кѣрка си Сапфора; и роди се сынъ на Моисеа,
и на рече името то му Гирсамъ; което се
говори пришлецъ самъ въ чужда земля. а
жената му зачна и родихъ вторы сынъ, и
на рече името му Елизаръ което се
говори хъ бѣ таткомы иже авихъ ѿ рѣцъ
тека Цра Фараѡна Египетскыхъ. и
като ѿмре Царо Египетскыхъ ѡще пове-
че почнаха да стѣнкають Еврейте и да пла-
чють; и това было божіѡ смотреніе. **Словесе**
Израилевыхъ: почнаха да се молдють и да
познавають бѣга: и создателъ ѿ ты и малъ ^{бѣ}
и Молитвахъ съ поклоненіе почнаха да ис-
пращать на бѣга и создателя. **И услыша**
бѣга Молитвите имъ и ѡтидоха прѣдъ бѣга.
и посѣтихъ бѣга своѣто, ѡбѣщаніа: което
ѡбѣщано ѡтца нашего Авраама, Исаакъ,
Иаковъ. **ѡхъ миліи Братыи Хрстіани**
меліе това бжыѡ смотреніе: видѣтели
колку са плененныхъ ѿ сѣрдитѣяго торны

те нихилистихъ, пленниги Діаволо, и глѣда
дати завѣче за да ^{и до полне} наполе ѿнова Ме-
сто, дѣто ѣ приготвенно за Діаволо,
да страда; слышайте братие който сте
въ хрѣта христіаныхъ станале: не бывай-
те безъ бгѣ, като нихилистичте плененихъ!
Бракъ, нѣ сме бжѣи созданиѣ бжѣихъ ѿбра-
зѣ носеме! много мнѣ тешко дохожда ѿ-
тѣа нихилистич: за което немисляхъ
смерта, ѿтнѣ ще умратъ, доидохъ мехъ
доидохъ и ще ѿтидаѣхъ; братие, послу-
шайте ще поговоримъ мало, за Бога, ѿтъ
сѣенното писаніе, ако послушате и испо-
лните, голѣма зѣ плата ще ви даде и
споредъ вѣрата выхъ; на чалѣ бѣ бгѣ,
бгѣ ѣ слово, слово бѣ, бгѣ. бгѣ ѣ на три
лица: бгѣ ѿцѣ, бгѣ сѣнѣ, бгѣ дхъ стѣ.
Едно то лице бжѣи, ^и воплотиса, ѿ стѣла
дѣвица Маріа, и стана члвѣкъ заради
насъ да спасе, и нареченъ быде Іисусъ хрѣтъ:
и като доиде, по гредовесте и поселата
проповѣдавше за покаданіе, и мертвыхъ
воскрешаваше, раслаблени лопавыхъ
и слѣпаваше, на слѣпихъ ѿтчихъ
даваше: Іисусъ хрѣтъ, като излѣзе
ѿ кашите, и седна при морето, за да
Нѣ коро утѣ

гѣ. 1
8
гоне и теснива на роде, и собрѣхасе при него,
много народъ, що то до толкова много народъ,
што флезна Іисусъ въ гѣмѣята, чуморето: а
всичкѣ народъ ^{и въ хрѣта} ѿстана да слыша ѿ бреготъ,
морскійхъ; и почна Іисусъ да говоре, дагы пѣза-
сь много придухъ и говоре: излѣзна сѣдѣло,
да стѣ и като стѣше сѣдѣло: ѣдни зѣрна па-
днаха при патѣтъ, и доидохъ пилцыте и зѣ-
лваха, тѣа зѣрна; тѣа птицыса Діаволите,
што плѣнати бжѣи блѣ дхъ ѿ члвѣцыте;
а тѣа зѣрна що паднаха на пѣто, и штогы
подгазыха товаѣ слово бжѣи: што того не
слышатъ, и ги подгазвватъ члвѣцыте: плѣнѣ:
ѿ Діаволо, а, други зѣрна паднаха на ка-
менита мѣста, дека нема много зѣмѣ;
и скоро никне, и като изгрѣе слнцето іисусъ,
дне зашто немаха коренъ и зѣрнахъ, тѣа-
са ѿ нѣа члвѣцыхъ, който се на ричатъ хри-
стіаныхъ бжѣихъ людыхъ: конто слышатъ:
слово бжѣи, и съ радостъ го приематъ,
а като виде, малкъ мѣкъ, и ли страхъ, и ли
ще спечале нѣ кой, малко слава, и феѣ-
нага пленето скѣтаната: ѿ слабоката-
мѣ и ѿ слава вѣрата си и приѣмѣва
друга вѣра; а, бжѣи законъ ѿста-
ва што го е: Самъ Іисусъ хрѣтъ, и на съ
Зѣтавилъ

Ѹставилъ, а, въ фаша се разабонъ чїсло
ббѸ за члвчєскыѣ законъ, и бываѣтъ
тыя чловѣцыхъ, като тыя зърна, що
са паднале у трїиѣто, и са се чрѣвиле
за пуста земля Богарства и слава;
Братые да бидеме мѣрны, като змїиѣте на
тоѣ молодременъ животь: змїиѣта мѣ-
дрокъ є, она всєкарє тѣлото, ще си даде
да иго сломаѣтъ, сама и само глава та си
бране, и ще живее, ако и се слома глаѣта,
не живее и мѣнѣтъ; аные нашите главы,
негы бранеме: нашите дѣшныѣ, натоѣ
маловѣченъ животь, послѣ да чрѣвотъ
и безъ бройни годъ и дѣша и тѣло.

Братые като бѣдеме мѣрныѣ малотѣ-
ка ще бѣдеме като това семе шо є посе-
ѣно на добраѣта земля: кѣѣто є даѣ
и на правыѣ єрното зѣрно сто зѣрна
второто зѣрно даѣ шесєє. третото
даѣо триѣсєє зѣрна; Братїє хрїтїаннѣ,
да бѣдеме като дѣрѣтата прывѣа, члвчкѣ
който посѣѣлъ добро семе пченица на
добра нива Ѹтишалъ си чловѣко;
и дѣшелъ понегѣ дѣшманнѣ некон и-
посѣѣлъ нисъ пченица крѣколъ и-ѣ
Ѹрїшєлсьѣ; А като парасна пченица
та

9
гл. 1
та, и като и знїиѣна и порасна тревата на
крѣколъ и дѣвилъ се крѣколъ нисъ пченица и
на правы много плодъ крѣколъ; и єѣти дѣоѣ
слугите / работнїцыте / ангѣлїте при гѣрѣ,
и мѣ казѣватъ: гѣрѣ, не посѣѣлѣ добро семе
ти, на нивата ѣ да кає сега тои много крѣколъ,
а, гѣрѣ мѣ рече: дѣшманнѣ, или протївнїкѣ
чловѣкѣ є на правыѣ това зло; работнї-
цыте мѣ говоратъ и вїкатъ: искашѣмъ
гѣрѣ сега да даеме даго и сплѣвеме крѣколъ;
а, гѣрѣ и мѣ рече не мойте сега зєлєнѣ є да не
бѣ като скѣбете крѣколїте да не бѣ и скѣволе
и пченицаѣта; Ѹставетегы дѣрѣстатъ, и дѣете
за єдно, до жатѣта: като фанатъ дѣжнєатъ
жетѣварїте, ще дѣрече мѣ на жетѣварїте и по-
напрєдъ да ѣжнєатъ и да свѣзатъ нѣ снопѣ
крѣколѣто и да и згоратъ въ єгїно.

А пченицаѣта мѣ соберете въ житнїцыте
[въ амѣарїте] мѣ. Мили Братїє това гово-
ре: наша спсѣтєлъ и їсѣс хрїтѣс є прїтѣ:
затїѣ, който не познаватъ и не поїтатъ
своѣс си создатєлъ и спсѣтєлъ си;
и їсѣс хрїтѣ и гѣрѣ; коєто и на второто ѣ
слѣзне єнѣ да свѣе живїте и Мертѣты:
шо то сме грѣшнїѣ, който бѣе не познаѣ,
сѣ поклонєнїє и Молїтѣвнѣ който не правє
ище єѣе

АЩЕ БЪДЕ КАТО КРЪКОЛТО НАСНОПЪ ВЪЗАНИ
 ИЩЕ ГИ СЪРЛАТЪ ВЪ ОГНО ДА ИЗГОРАТЪ:
 КЪ ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ; А ПЧЕНИЦАТА СЪ
 ПРАВЕДНИЦЫТЕ СЪ, ЗА НИХЪ АМБАРЪ СЪ
 ГОВОРЕ: ЗА РАІЪ ИЩЕ ЖИВЕАТЪ ПРАВЕД-
 НИЦЫТЕ ВЪ РАІЪ СВѢТЛО ХЛАДНО И ВЕСЕ-
 ЛО: ТАКА И ДА РАЗБЕРЕ ЗА СЪАТЕЛО ЦОТЪ Е ПО-
 СЕДЪЛЪ ДОБРОТО СЕМЕ КОЙ ТЪ, ТОВА Е ІИСУСЪ ХРІСТЪ.
 А НИВАТА Е СВЕТО СЕГАШНА ВЪКЪ И ЖИВОТЪ,
 А ДОБРОТО СЕМЕ Е, СИНОВЕ ТО НА ЦАРСТВОТО
 НЕБЕСНОЕ, [ПРАВЕДНИЦЫТЕ]: А КРЪКОЛЪ Е СЫНО-
 ВЕТО НА ЛЪКАВІА ДІАВОЛЪ; А ДУШМАНИНО Е ЦОЕ
 ПОСЪДЪЛЪ СЪМЕТО КРЪКОЛЪ ПАКЪ ДІАВОЛО: А ЖА-
 ТВАТА Е ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ: СКОМЧАНИЕ-
 ТО НА СВѢТАТЪ: А ЖАТВАРИТЕ СЪ, А ГГЛАНТЕ.
 ЦОТЪ ТОГАВА ІИСУСЪ ХРІСТЪ, ЦЕ ПРАТЕ СВОИТЕ
 А ГГЛАНТЕ, ЦЕ СОБЕРЕ ВСЫКІЛЪТЕ СОБЛАЗНИТЕ,
 И ОНИ ЦО ТО ПРАВАТЪ СЪРЪВАТЪ БЕЗА-
 КОНІЕ: ИЩЕ ДА ГИ СЪРЛАТЪ ВЪ ОГНЕННА
 ПЕЩЬ: ТАМО ЦЕ ДА БЪДЕ ПЛАЧЪ И СКЪРЪА-
 НИЕ СЪ ВЪБИТЕ, КОЙ ТО ИМА ЧУШЪ, И КОЙ ТО
 И МИСЛИХЪ ЗА ДУША, ДА СЛЪША НЕКА СЛЪША.

БѢЛІЕ СЪ МАТЕА ГЛАВА: 18. СТ. СЪ А В. ДО
 48. СЪ ПЕРВА СТ. ВЪ ДЪАМЪ ДО ЧЕТУРИЕСЕИ-
 ПЕТИ СТ.

И ДА ПОСЛЪШАМЕ МАЛО КАКВО ИЩО ГОВОРЕ СЪ
 АМБАРЪ

10 За свѣтъ по...
 АМБАРЪ ПЕТРЪ А ДЖІА ГЛАВА 10 СТ. 34-35. ПО СЕКОИ
 НАРОДЪ, КОИТО МЪ СЕ БИИ НА ГГД И СОЗДАТЕЛА
 И ПРАВЕ ПРАВДАТА ПРИАТЕНЪ МЪ Е. А КОИ ТО
 НЕ ВЪРЪВА ВО ХРІСТА ІИСУСА И ГГД; СЪ СЪДЕНЪ Е
 ЗА ВЪЧНИА СЪГАНЪ; БРАТІЕ ЧЕЛОВѢКИ АКО СЕ
 СЪРЛЕ ВЪ МОРЕТО, СЪ СТРАХА ИЛИ ГО, НА КАРАДА
 СЪСТОЯТЕЛСТВОТА ДА ПЛИВА, ТРЕБЪВА ДА СЕ
 СЪБЕРЕ ДА НЕ БИВА МАЛО ДУШЕНЪ, ДОДЕКА ДА
 ИЗЛЕЗНЕ НА СУХАТА ЗЕМЛЪ; ДА НЕ ПРОПЪДЪМЕ
 ВЪ ДОЛБОЧИНАТА. Морскъ. БРАТІЕ ДА НЕ ГИТАРЪ,
 НА ТІА БЕЗЪ БЖИЦЪ НИ ДИЛИСТИХЪ, ГОРКИТЕ СЪ ИИ,
 СЕГА ЛЪЖИВНО ПЛИВАТЪ: НО ЦЕ ДОЙДЕ ЗИМ-
 НАТА СТРАШНА И ТЕМНА НОЩЪ ТОГАВА ЦЕ
 СТЕНКАТА И ПЛАЧАТЪ; ХРІТИАНИХЪ БРАТІЕ ТОИ
 СВЕТЪ И ЖИВОТЪ Е НЕ ПОСТОЯНЪ И ИЗМЕНЪВА СЕ:
 А КОИ ТО БГДА ПОЧИТА, ТОИ И ТЪКА ВЪ СЪА ДОБРО:
 ПРИИМА, И ВЪ БЪДУЩИХЪ ЖИВОТЪ ВЪЧНИХЪ ЦЕ НА
 СЛѢДИХЪ; БРАТІЕ НЕ СЪЕЛИ ЧИТАЛИ ИЛИ СЛИША:
 ЗА ІОСИФА; ІОСИФЪ КАТО БИШЕ, НА СЕВЪАМА
 Е СЕ ГОДНИИ, СЪ БРАТІА СЪ СЪ КОГАТО ПАСЕШЕ:
 СЪЩИТЕ И СКАХА БРАТІА МЪ ДА ЧЪБИАТЪ ИЛИ ДАГО
 БЪТНАТЪ ВЪ ЕДИНЪ РОВЪ: А ПРОДАДЕНЪ БИДЕ АМНОГЪ
 СТРАДА ВЪ ЗАТВОРЪ. А КОГАТО СТАНА НА ТРИЕСЕ
 ГОДЪ ПЪСНАХАГО И ЗА СТАНА ПРЪДЪ ЦРЪ ФАРАОНЪ
 И ГОРЕШЕ МЪ ЦРЪ ФАРАОНЪ НА ІОСИФА: ІОСИФЪ
 РАЗЪМЕХЪ ЦЕ РАЗЪПРАКЪСЪХЪ СЪ СЪ ДНИЦЪ АРА,
 СЪЖДАХЪ ГИ

разсъждавашъ ти и превождаше си ги, а Иосифъ
ѡговори на Цро фараона Царю: Безъ бѣи-
ни ѡмни бгѣ, немогамъ нищо да ти кажемъ.
и рече фараонъ Царь, на Иосифа молните,
Иосифе да ми ти кажешъ снницата, и съ
Божіа та блгортъ: ^{сч}Иосифъ казалъ сннове
на Царю; и разсправилъ единъ по единъ за
какви ищо ще бадатъ: и како видель Царотъ,
Иосифото понятіе и разумо; фараонъ се
Махна ѡ Пентефвріа: и постави Перве-
нецъ Иосифа като да Царь на вськата
Египетска земля; и рече фараонъ Иосифу
понеже показати бѣ тебе вськи те сннове
нема по мѣраръ и посмысленъ чеповекъ ѡ тебе
ты да бѣдешъ чѣтроителъ чистата твоа расав-
шатъ чеповеките мои: и сметна ѡ рѣката си
перстено фараонъ, и ставиго на рѣката Иосифа,
и качыго на своата колесница ^{спайтонъ} и
проповѣдникъ предъ нимъ ^тпровѣдъ пресъ всь-
чката Египетска земля; и на рече фараонъ
името на Иосифа Псонтотфаннхъ.
Бытіе глава 37. ст. 8-3. и глава 41 ст.
15-16-38-39-40-41-42-43-44-45. Братіе нелиѣ
това бѣи дареъ, божіѡ стотреніе, Иосифъ
пострадалъ тѣка ѡнамо и вѣзавор-
ница тринадесетъ годъ. и съ името на
Гдѣ

Гдѣ и съ врата на правыи гдѣ бгѣ Црѣ да бѣде
на Египетската и на Иисраилската земля да
се исполне сонитмъ който бѣше сонвалъ ѡще ч-
бациншомъ домъ: и братията му да се уверати.

Християнни Братя така тѣа члвци что то
вѣрватъ въ Гдѣ: и Млѣви съ постъ който истра-
шта на Гдѣ, тѣа дѣиши ще царувати безъ край-
въ Царство то иѣно, а тешко и горко ще бѣде
на безбожните Нихилисти. и на тѣа грѣшники,
члвци, что то несе исповѣтватъ грѣхото,
на духовно лице, и който несе покавѣтъ по до-
броѣ за тѣа члвци, да си закачатъ ношѣ-
ата, водениченъ камень, и да се фърлатъ въ
морската дълбочина. да земеме примеръ; ѡ
прорка Давида Псаломъ 31. Блаженъ ѣ, ѡнаѣ,
члвци, които съ ѡпростати престѣплѣніето,
и които съ покриватъ грѣхото; Блженъ ѣ,
ѡнаѣ члвци, които Гдѣ, не ѣ пременувалъ во-
смертка ^{не ѣ} вошто беззакіе, не ѣ на правыи; и кой-
то члвци, нема лѣжа, и зла мисалъ; тука се
ѡписува Давидовата Молитва, и мой ѡ
чловикъ, предъ бога арабе Молитва; и ѡна
името блаженство на кого то се аро-
шаватъ грѣхото. ѡ бога. и ар. --
Християнни Братя, да земеме и арѣтъ примеръ:
Когато врьне дождъ, тогава въ реките; водата
се

се за мѣтѣва, на това да се не бойме много,
понеже, защото като, престане дождь и
водата се ирбьстрѣва: за това да се не
боймъ; но да се бойме за ѿнова което дѣло
да не ни разметѣ чумовето, чѣството, разкметѣ,
и да не си пременяваме дѣлата: Нако что го
воре пророко, Пладенци те мѣтнхъ станаха,
и смѣтыха ми дѣшата. И пакъ пророкѣ дѣво
говоре; и исполни се дѣшата ми, съ злы дѣла,
и живото ми до дѣла приблѣжи се. А ко
кто познава гдѣ, мѣе помощникъ, и покрови
тель, и заступникъ [и защитѣтель.]
Ани е хртѣаните, кога то щени доиде, ѿ дѣ
вола не поа лѣкава и зла мисль на ѹмни;
Ани е съ слѣзы да кажеме на само: гдѣ бже
нашъ ѿчисти ме ѿ беззаконїето, и прости
ме ѿ грѣхове то, чѣвекочюче, и забави ма
ѿ злы те мисли, и ѿ лѣкавїа дѣла воли.
Ако и да се молиме и тайно; а не като дѣтѣ
гѣзычницѣ, и вѣри, ао пѣтыца та. гдѣ бже е.
сердце - вѣдѣцѣ: кой то мѣ се моли тайно,
гдѣ мѣ за плаща дѣво: ѿцы братїа: гдѣ
ни глѣданїа добритени дѣла [работѣ], добро
ще ни донесати, ано стѣрѣваме, не да се
трудѣме само за тѣлото за той вѣкъ.
тѣба да положѣме трудѣ за дѣшата
и за тѣло

гл. 2. 12
и да тѣлото, до неже тѣлото и дѣша та имѣ
тѣ живо прѣи вѣкъ ѿ второто пришествїе
хртѣво, на тѣмо и не мѣтъ тамо вѣкъ смѣтъ.
за това перво тѣба съ всичко сердце, и
мисль да познаваме: съ за дѣла своето
и гдѣ, и да сме кроуки, и милостивнѣ, ка
мѣ беднитѣ, голи и гладни, сиромѣ силѣ.
като кѣ выдѣ гдѣ бже нашихъ те добры
дѣла, и ще не прославѣ тѣка и вѣвь свѣ
щѣхъ вѣкъ; и спорѣдъ работа гдѣни щѣни се
за платѣ. глѣданїе вѣка лѣва, кога то
крово мѣ тѣба да дѣво ѿчисти ме: и стѣ
рѣвѣме; и добарѣ прода щѣни дѣ дѣ; и не а
ѿчисти ме нашѣте дѣшѣ, ѿ злы мисли, и лоши
не добры работѣхъ, ще си спасѣме дѣшѣ те; и ако
да почитѣ ме и славеде гдѣ и спаса нашего,
исѣса хртѣа: и ще не стѣ вѣ негово то блѣжен
ство, ама понеже така тѣба да радѣме: и
спорѣдъ сила та ни съ молитѣхъ, поклоненїе,
съ постѣ, и милостивнѣ, и съ исповѣстѣ да се
и сповѣдаме бредѣ дѣвоно лице, което сме
со грѣшиле на то члѣвѣцѣхъ, и ще ни се ѿпростѣтъ
грѣхове то ѿ бѣа, ако се исповѣдаме; да се не
стѣгамѣ и срамѣваме, тѣка ѿ дѣвоно то
лицѣ, и да си кажеме всички те погрѣшкѣ,
тѣка и да не ги правѣме вѣкъ, и да не се вѣра
ме

ме вѣки; като нѣма на блювотина; да се не сра-
мѣваме послѣ съ бѣга и съ ангелите. да пос-
лаваме ^{на} злата мисли при доакта; и на лозното
гроздѣ; когато се ѡбере съ лозѣто многуе вкѣ-
сно и кротко; ѡжато се въ бочкы те сѣме и
на лѣне догоре, и почне да врѣе, и нема дека
да работе съ вриенѣто въ бочвата; и ѡна
бова се развала и пѣна. Така и на члвѣка,
когато мѣ доиде, некоя зла мисль; за той
лѣживѣ и прелѣственъ животъ; и члвѣкотъ
не може да се расположе и да се збере и чѣ-
тыча чгрехати; ѡчеловѣко като ѣ на бжѣнъ
апа слѣпъ съ понатіе помрачѣвамъ се чмои;
или здобіе вонкашна и вжда; или ѡхотно и-
жадна мисль за Царството нѣсно е;
тагава бѣситъ / дѣволотъ / не можатъ да
трѣпатъ съ зависть, и различно мѣ раз-
мѣтава, на члвѣка чмо и чѣството, и-
рѣда да го расипе, като бочвата или да го
бѣтне чневѣрствіе; и чѣвни дѣла, чнѣкой
вѣкій грѣхъ. братіе, нѣе хрѣтѣаните да си
познаваме, гдѣ е нѣса нашего, и нѣса хрѣта; да-
него ^{потрѣбы} ~~потрѣбы~~ да сме дѣри досмерти; да вѣ-
дѣме терпеливы како наковалото, колкого
вѣдѣтъ кѣцѣтъ врьсь него и никако несе по-
дѣе, така и насъ който сме во хрѣста
хрѣтѣаните

хрѣтѣаните, ще доидѣ време, за хрѣстовото и мѣ,
ще не бѣдѣтъ, и ѡрѣчатъ, ѡ хрѣта; и нѣе да се
не ѡречеме, съ гдѣ нашего, и нѣса хрѣта, ѡ нѣе
за насъ, ^{за} нашето спасеніе; бѣмени за плюванъ,
и на крестъ и крестна смѣрть прийма; ѡ безза-
конци, и ѡ грѣсѣнъ бѣде, и третъ денъ само
власно воскресна; и сѣта и скочыла, такава без-
божни и нхилнсти; и ѡ далечаванте се ѡ таки-
ва безбожничихъ, горко на нихъ, за жаленѣ са жого
лотова жена; гдѣ бѣ, и збавихъ лото, и дѣцѣта
ѡ сорома и гомѣ и збавитихъ и спрѣшты за да
идѣтъ чтората ситоръ; и на пѣщихъ бѣ чсоромъ
и чгоморъ; громове дождове ѡгненни; а жоната
лотова, скрѣшно мислеше ѡ дѣма лоша мисль
нейсе идеше въ гората ситоръ. като хорѣла,
и за станала и ѡврѣналасе за да вѣде чмо;
стана Содома, и гоморъ; за да се вѣрне; и стана
столпъ солень до рѣе денешенъ; бѣ чіе глава; по
19. ст. 22-до-26. хрѣтѣанитѣ братіа, понеже
и да вѣдѣме скорѣ; на той мало вѣченъ животъ;
така съ многу скорѣ се флыза въ Црѣство-
то нѣсно; като чо рече и нѣса хрѣтосъ, на
своите чченицы; ѡдрѣжина мойъ вше ще
за плачѣте; и возридаете; а члвѣцыте
народо, ѣврейскіи; и дрѣги, ще се возрадѣватъ;
и вашата плачъ ще се ѡврѣне и ще се бѣде
вѣлика

на Велика радостъ; а себѣ-ство въскорпъ; но
дайте терпеніе и благодареніе, да взе-
мете примеръ; ²авно: Жена когато ражда,
и има голема болешка, а ури досмертъ.
Апато роди детето, за бораве воликъ
болестъ, защото ѣ родила члвцка на свѣтѣ.
ѡніе ѡко претърпеле, на трой маловѣчнъ
животъ и авѣнъ ⁴волекитѣ, и маме велика
радостъ, на второгти пришествіе хрѣтово.
Само братіе хрѣтѣанни, да правеме добри
дѣла, да се ѡ казваме ѡ спсѣтеля нашего
Гдѣ; - съ постъ и съ смиреніе молитва и милос-
тїна да даваме на бга / на богатїа / чрезъ бѣдните
человѣци сиремасни. Послушайте мало зарори,
бга: даваши са и бѣдните милостинк; - си-
сиротницѣ, и удовицѣ, на то дошелъ стѣхъ
Пророкъ илїа, въ една удовица жена по-
име Сарепта Сидонска, и по просиша илѣ
аророко, едно бардѣ воца, и едно парче-
хлѣбъ; а вдовицѣта само едно парче хлѣба
имала и дадего: на пророка. Който иже
да разбере по добро нека глѣда книга: 3:
трето Царство, глава, 17.
Видѣтели и сѣмъ примеръ, братіе, како
са живеали и пророци, съ постъ, и
свѣхъ хлѣбъ и воца, и тїа са члвцимако
на съ бле

на съ бле, а са живеали съ постъ, и молитва,
и са на мѣриле бжественното Царство,
и бжесное. Братіе не се умешавайте, съ тра-
квѣхъ соблазнительни члвцима, що то не-
мать страхъ ѡ бга; що не и даде, на церквѣ,
познайтѣ рѣхъ трїа са. соблазнительни, коетъ
не радатъ ни то за своето спасеніе; и не седе-
те съ нихъ, да не на выкнете понижитѣ на
равна / ¹традѣти ѡ бычанїи /; како що говорѣ,
Соломонъ книга притчѣхъ / на соворворѣнїа соже-
ство ко сѣрдимъ мѣжеми, да не когдѣ навчѣши са
пѣтѣмъ егѣ, и приимешї тенета на рѣшї твоей.
не насилствуй нищого, защото чѣбогъ ѣсть;
и неросаждѣ немощномѣ во братѣхъ, Гдѣ бо
имать свѣдѣнїа. Книга притчи Соломоновыи,
глава; 23-ст. 22-23-25 - тамъ говорѣ стѣхъ,
аплъ Павелъ: и Молимъ ви, братіе бордетѣ ¹рѣхъ
ѡ снїа члвцима, който произвождатъ несо- ¹глѣ
гласые, и соблазнительни работи, и про- ¹а
тивницѣхъ на христовото, а аплѣско то ¹н
ученїе! зотѣ тїа члвцима въ далечѣвїтѣса; ¹рѣхъ
за што не работатъ да намератъ бга, и не- ¹м
дѣшата си мѣсто. тїа знаатъ чѣсото си ¹рѣхъ
Гдѣ, глѣдатъ да мѣчѣ продадѣ съ сла- ¹рѣхъ
дѣтнїхъ и мѣрснїхъ хрѣтїа; тїа члвцима ¹рѣхъ
со съ ижеко имъ много са благоглаголивѣхъ ¹рѣхъ
съ слау

сї сладкихъ те имъ думать, много и прелцавъ
срѣцата, но просто дѣшны те челоуѣцкихъ :
Коринѣяномъ, глава 16-ст. 17-18. павътогоре
и блѣ гѣмъ, и казва гѣзыкѣ ^{мало} е нецо, а много
злыхъ и добри ища прѣве: е нѣкѣ нѣко егано
малка искра, акаввихъ големыхъ предметнахъ,
зкпалюва, гѣзыкѣ нѣко егано цѣто е чыстѣна,
гѣзыкѣ и вѣчкото ни чѣла, вѣжѣтѣни еск-
вернева, понѣе дѣри и дѣлюва егано, но гѣе.
ниѣта на вѣчнѣта мѣка: „ноето секоу е есте-
ство зверско, и птици и рыби; е челоуѣка
може да се чкротихъ, и чкротило се е. К-
гѣзыкѣ, нѣкоу неможе, да то чкротѣ. той зверь,
сѣ него мѣтвухъ, егѣ еѣца, працагѣ; сѣ неги
члѣвцѣте и злиеме; бракъ дѣтѣниихъ да ве-
ме, примеръ; на една чешма е зѣни =
чѣчеръ (чѣпоръ) и стичалихъ, сладка, иго-
рчыва вода и стичалихъ, е единъ чѣпоръ, не-
далихъ може, смоквата даражда; Маслѣни,
и смокви, илѣ лѣзето даражда смокви
и прѣдѣ. така е единъ источникъ, можель
да и стича: солена вода и сладка. Посланіе
Гѣмъ, гл. 3-ст. 5-6-до 13-ст.

рлѣ
дѣи

да бѣдѣме свеснихъ мѣдѣрихъ, и да понажеме
въ животонихъ добрихъ дѣла. и да бѣдѣме на
дѣрѣте примерихъ; и да не глѣдѣме гѣзыкѣиѣ.

и тѣхъса

гл. 3

15

и тѣхъса соблазнителныхъ като илхилистыте:
но не прѣменно ще войдѣте іѣнихъ.

Пакъ ще погорѣмъ мѣкѣ за гѣзыкѣ:
говоре и пророкъ дадытѣ, така говоре
които е чѣмень челоуѣкъ ако и ска и-
мылѣва животъ добаръ: и дни блѣгѣхъ,
и дѣрѣжыхъ гѣзыкѣ твоихъ еѣтъ зли дѣмѣ,
и чѣстѣниѣ ни да не говорѣтъ лѣжливо;
и чѣмѣниѣса / етѣрѣниѣса / е злото и чѣсѣтѣво-
рѣшь благо, и прѣведѣни животъ дѣживеме:
е чѣитѣ гѣниѣса на прѣведѣниѣте, и чѣитѣ-
мѣса гѣниѣхъ на мѣтѣниѣте нѣмѣ; 33. Псаломъ,
ст. 13-14-15-16. гѣсно говоре и пророкъ =
Соломонъ и вѣка мнозина падоша е еѣтѣрѣтѣ,
мѣча саблѣри; но не тѣло гѣкоже кѣкѣто:
своихъ имъ гѣзыкѣмъ. и зыко нѣшь е поѣстѣри,
и еѣтъ дѣте стѣрѣниѣса колѣва и дѣша тѣ,
и чѣлото, на чѣлѣка невидѣмо. братѣниѣ
христѣянѣниѣте, трѣва да то сопрѣме, е свѣрѣниѣхъ дѣмѣ.
и много веселѣхъ, сѣ сладкѣи дѣстѣа и-
пытѣа, и да не прѣведеме сѣниѣ пѣтѣ
веселѣхъ: и да не бѣдѣме како богѣтѣа
лазаръ-той се на слѣждѣа вѣль сѣниѣ
дѣнь сѣ сладкѣхъ гѣстѣа на своѣтѣа
трапѣза, и сѣромѣахъ и раилѣвѣхъ
горѣхъ Лазаръ: лѣжалъ прѣдѣ бра-
та тѣ

ты те мѣ на богатыхъ, сиромѣхъ иже =
лаше да се насытъ ^вцѣломцыте что
то падуть ^{отъ} трапезата на бога-
тѣа ^{обитатію} никако несе се щабаше
и немѣ даваше на ра-нливѣа да хпне,
и ма-сите ^{отъ} нешто, така многу
по милости ^{быле} ихъ, Псетата, ^{отъ} богатѣа,
и дохождаха Псетата и ^{оближѣа}
ха му раните: и ^{облекченіе} нажда-
ше, и ^{донде} време умре сиромѣхо и зехого
а и глнте, и занесохаго на Авраамовѣа,
пазена, и умре и богатѣа, занесохаго
дѣла волѣе да шата му во дѣтѣ, и въ
вѣчнїа ^{отанъ} и пламень: что то не ^чрасне-
ва, богатѣа Лазарь не можелъ, ^{сѣ} завѣсти
да трѣпе. въ ^{отанѣ} и погнѣналъ выделъ,
сиромѣо Лазара въ райѣи, не Авраамовѣа
скрѣтѣ и плазѣка; и почна богатѣа да вѣка:
на Авраама, ^{отче} Аврааме, помилуйте,
пради Лазара да си на топи, крайтѣ
вода на прѣстѣи сѣи ^{дѣ}ми прохладѣ,
малко гѣзыко, со вода многу се мѣтѣа,
въ пламено ^{отрнень}; и рече му Авраамъ;
по мысли си ^в Чарѣ, что си направишь,
добрыни въ живото твойѣ, ты си се
весешилъ, съ свирки съ пѣсни, съ сѣтки
дѣтѣа

частиа,
съ прелюборѣганіе съ блудницѣи: всичко си се на
слаждѣвалъ, тѣлесно въ ^{во}жыто тыѣ; никакъ
не си се себе помѣзѣлъ съ ^{во}елеа, Мѣтѣа и мѣ-
постыня; но всичко сѣдѣлъ въ ^{во}чтровка ты
твоѣа; тава си чарѣ по сѣдѣлъ, това щесовирашь,
сѣга ^и съ снага и съ дѣша, твоего ^чрево почесно
было: ^вдѣша ты ты, за това се не ^человѣчкѣи и
мѣчешъ на сатанѣискихъ дѣлавоиски; сѣга
не тражи ништо, нема дана мерешъ ^чтѣа;

А сиромѣо ранливѣа Лазарь не ^исцѣле въ ^{всѣ}-
кѣа сѣи животи, не ^исцѣле со сѣ раните; и блѣторѣ-
ше се на создателѣ ^втѣа; что томѣ ^вдалъ рани.

И дадемѣ ^втѣ сѣга, да се радѣва, и веселе со сѣ
сѣте сѣтѣа. ^ввѣлѣе: ^вЛуки. глава. 16. ст. 19-
го ^{во}-31. ^чрѣтѣиныхъ. Братѣе да бндемѣ ^мило-
стивыхъ на каде ^вдѣните сиромѣскихъ, понеже
и да сѣдѣахъ, нешто и ^потрешиле, и да имѣ ^спро-
сте тѣе, додѣсте въ тои ^мало ^ввѣченъ живо-
тѣ, кавао нѣе, и ^сни ^нанасъ, да се ^спрос-
теме: и ^втѣ ^ина насъ ^щени ^спростихъ.

не монѣе сѣратѣе съ ^многуто ^весебѣихъ,
слушайте ^сбѣхъ и ^ви сѣстрыхъ, и ^братѣе:
добро и ^чмно живеите, бранетѣ си ^счѣте,
тѣлеснихъ, и ^чмнихъ ^слошъ ^поглѣдѣ, и ^зак-
мысѣлъ; и ^ва ^пирайте сѣи ^гѣзыко ^сзѣахъ
дѣми не монѣе да ^пострадаме сѣга ^тѣа
и сѣ

и съ душа и съ тѣло, и въ торото хрѣто
пришествіе, въ вѣчнѣа ѡгнь, кажево
богатію Лазарь: коєто плакаль въ
пламено ѡгнень; да не бвреме и нїе кажево
него, да сыпавѣ ѡчыте; ѡ влхъ поглѣрь, и ѡ,
лошѣ мѣсалъ; и гъзыко ѡ злы дѣми. и ра-

не бвреме: како Корея, Авирона, и Актана;
Корея като на параше на Мойсеа, и ѡкоря-
ваше и ѡраѡна сѣеника; и се ѡ крѣвях ѡта
Мойсеа, и ѡ Араѡна. Корея съ тѣхъ поч-
наха самихъ, да си праватъ по тѣно служби,
и на правихъ Корея двесте и пердесе сѣеника,
и на ѡчухи сѣеницыте, како да не падатъ, съ-
неродотъ на Мойсеа; и мѡказватъ Мойсеа =
Мойсеа, не те слышаме вѣсехъ що не ѡзвади
тѣка камоти мердѣ млекото и мѣсло то що
то ни казваше: сѣгати са камѣ месо рыба и пр.

Асѣеницыте Кореовихъ, и Авироновихъ,
и Актановихъ, що не праватъ жертвѣ съ мѣ-
рсны Аѣла: Бєзъ Благословеніе ѡперво начал-
нико на скініахъ / на Царквѣта / и като бєхъ
страхыле, ѡганъ и теміамъ, въ кардылниците,
А застанаха съ тѣхнѣа пародъ предъ ~~дѣ~~рѣте на
скініахъ / на Царквѣта / да стана и Мойсеа
и Араѡна, да свидѣтелство за дѣлѣхъ
всичнѣа на родотъ славаѣ Бѣга; и Гѣъ съ
кого